

[Miljøministeren.]
sesværdimæssige over for erhvervslivet i forslaget.

Jeg vil gerne til hr. Wichmann Madsen sige: det er rigtigt, at det er regeringens hensigt i næste samling at fremsætte lovforslag om den generelle ordning.

Til hr. Glensgård, der citerede Folketings-tidende fra — jeg tror, det endte med at blive den 4. marts 1975 — vil jeg sige, at jeg tror, hr. Glensgård, hvis han vil læse videre i forhandlingerne fra den dag, vil kunne se, at jeg sluttede med at henvise til, at betænkningen fra Elkær-Hansen-udvalget var lige på trapperne, og at den endelige afvejning af, hvad vi måtte gøre, ville være meget bestemt af, hvad denne betænkning kunne indeholde af gode ting.

I spørgsmålet om EF-medholdeligheden vil jeg henvise til bemærkningerne til lovforslaget, hvor jeg omtaler dette, og hvor jeg især henviser til, at de principper, som er nedlagt i dette forslag, allerede har fundet anvendelse på miljøstøtteordninger, der er gennemført af andre fællesmarkedslande, uden at der er kommet antegninger eller protester i den anledning. Derfor er jeg helt tryk over for Romtraktatens artikel 93, stk. 3, som man ellers kunne tænke sig taget i brug. Jeg er altså ikke bekymret, som hr. Glensgård er, i denne forbindelse.

Til hr. Lowzow vil jeg gerne sige, at også jeg har læst, hvad der står i betænkningen fra udvalget vedrørende miljøloven, og jeg kan sige, at løfter afgivet af socialdemokratiet naturligvis også i dette tilfælde, som det jo altid vil være tilfældet, vil blive holdt.

Over for hr. Morten Lange vil jeg henvise til, hvad jeg flere steder i bemærkningerne har givet udtryk for, og hvad jeg er helt enig med hr. Morten Lange i, nemlig at princippet: den, der forurener, betaler, stadig væk er det afgørende for miljøloven. Men som også tidligere sagt var alle, der var med til at gennemføre denne miljølov, klar over, at der var overgangsvanskeligheder, som man lovede at afhjælpe, og det er jeg også glad for at hr. Morten Lange pegede på.

Jeg vil ikke kommentere i øvrigt, men sige, at nu må vi klare de problemer, der opstår. Jeg håber, at udvalgsarbejdet vil resultere i, at vi her får en god lov, som vi

kan arbejde med, og som klarer de problemer, som loven sigter på.

Glensgård (FP):

Jeg vil gerne høre af miljøministeren, om der skulle være en mulighed for, at vi måske kunne finde hinanden undervejs i det kommende udvalgsarbejde, således at vi måske følger lidt af ministerens tankegang i hans forsøg på en spøgefuld bemærkning om, at det endte med, at det var den 4. marts — hvis ministeren ellers har fortrykket, vil han kunne se, der står 4. august, men det er selvfølgelig en trykfejl — altså kunne finde hinanden undervejs under dette udvalgsarbejde omkring en statsgarantilåneordning fremfor den direkte statsstøtteordning, idet jeg også går ud fra, at ministeren ønsker, at vi får så mange med som overhovedet muligt til denne lovgivning.

Jeg forstår på ministeren, at det ligefrem er næsten et krav, at vi pisker denne lovgivning igennem. Det går jeg ikke ud fra ministeren arbejder på, det må trods alt være på det endelige sigte med lovgivningen. Derfor må jeg sige, at for vores vedkommende er det ikke afgørende, at vi får afgivet betænkning inden kl. 24; for vores vedkommende er det afgørende, at vi får klaret de problemer op, som ligger i denne lovgivning, og vi er som sagt klar til også at arbejde, om det skal være, hele natten, det har ikke nogen praktisk betydning.

Men konkret: er ministeren indstillet på, at vi måske kunne mødes under dette naturlige udvalgsarbejde omkring en statsgarantilåneordning?

Lone Dybkjær (RV):

Det er blot en bemærkning til hr. Sigs-gaard: dette er ikke en del af en større aftale, vi har ikke skullet betale med noget andet for at få dette lovforslag frem.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Jeg er altid modtagelig for samarbejde, og jeg vil da helt overgive det i udvalgets hænder, hvor der kan findes et flertal. Men jeg vil gerne sige, at jeg havde ikke foreslået en statstilskudsordning, hvis jeg havde syntes, at en statslåneordning var bedre. Jeg mener stadig væk, at tilskudsordningen vil være det bedste.